Ч. 3. Второк 19 (6) січня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Справи балканьскі.

Язиковий спір викликаний в праскій дирекциї почт довів до утвореня комітету мужів довіря, зложеного з Чехів і Німців, з котрим веде переговори дирекция для усуненя непорозумінь.

В горицкім соймі безнастанні спори спиняють всяку законодатну роботу і наслідком того небавом сойм має бути розвязаний.

Словінці пильно заходять ся коло справи заснованя словіньского університету і мають в тій справі велику поміч в країньскім соймі, котрий по розправі над рефератом що до утвореня словіньского університету в Люблянї, ухвалив таку резолюцию до правительства: Взнває ся правительство, щоби зараз поробило потрібні приготовленя в цїли заснованя в Люблянї університету, передовсім богословского і правничого видїлу. Крім того сойм заявив ся против заснованя італїяньского університету в Триєстї і против безправного поступованя ректора віденьского університету на шкоду словіньских студентів. Годить ся при сїй нагоді пригадати, що країньский сойм вже давнійшими роками ухвалив до засновин університету в Люблянї причинити ся квотою 1 міліона корон, а цісар вже давнійше депутациї в тій справі висланій висловив надію на користне полагоджене єї домаганя.

Грібар переговорював в Празї з ректором ческого університету, чи ческий університет не помагав би Словінцям в осягненю свого університету габілїтациями словіньских доцентів, щоби тим способом витворити потрібне число професорів для обсади словіньского університету.

Против „lex Аксман" (законне признане німецкого язика в народних школах долїшної Австриї) підняли ся також на Мораві католицькі народовцї ческі під проводом дра Грубана в Бернї, взглядно против санкционованя сего закона і звернули ся з пропамятним письмом до мінїстра-президента бар. Бінерта, вказуючи на небезпечні наслідки того для внутрішного політичного положеня. В державній радї католицке народне сторонництво порушить сю справу відповідним способом.

На дневнім порядку посольскої палати остало ще з минувшої сесиї споре число наглих внесень, котрі відносять ся головно до уличних галабурд в Люблянї, Берґрайхенштайнї в Празї, у Відни (італїяньских студентів) і т. д., а своїм змістом і напрямом зовсїм не надають ся до витвореня спокійного настрою і піддержаня парляментарної роботи. Єсть надїя, що ті внесеня в значній части будуть взяті назад. Комісия буджетова розпочинає роботу вже 21 с. м. Із скликанем державної ради мають знов вести ся дальші переговори в цїли утвореня парляментарного кабінету а також в справі начерку язикового закона згаданого в горі. Вже перед сесиєю збирають ся деякі клюби, між иншими нац. німецкий, котрий буде радити про начерк зміни реґуляміну др. Штайнвендера.

До „Vossische Ztg." доносять з Білгорода, що австро-угорский посол ґр. Форґач зробив представлене сербскому правительству з причини, що войсковий сербский заряд заосмотрив міст на Саві по сербскій стороні великою скількостию вибухового материялу, що єсть суперечне з постановами міжнародного права. Сербскі правительственні круги пробують то зарядженє оправдати в той спосіб, що представителї двох держав повідомили Сербію про мнимий близький похід австрийских войск на Сербію. — Дальше доносить та сама часопись, що в Сербії панують такі відносини, що скорше чи пізнїйше мусять довести до війни між

---

3)

Небезпечна тайна.

З анґлїйского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Маленька Марі була о два місяцї молодша від Ґресї Гоп і мала так само як і ся синенькі оченятка та золоте волосєчко, але яка ріжниця в їх відносинах! Марі мала дві пістунки, єї убирали мов яку царівну, навіть на ніч клали в ліжечко, вкрите самими мереживами, она жила у всїляких можливих вигодах і в кождій порі стерегли єї печаливі очи жіночі, щоби єї охоронити від всякого шкідливого впливу.

Але вся тота печаливість не могла охоронити дитини від недуги. Того самого дня, коли Ґресї Гоп почала кашлати і страшити тим свого батька, дістала Марі Бартлї горячки. Старша пістунка, уважлива і дуже совістна жінка, повідомила зараз о тім пана Бартлї і закликано чим скорше лїкаря. Він посмотрив живчик малої, сказав, що она має малу горячку, але впевнив, що нема нїякої причини до якоїсь обави, записав маковий сируп і мала Марі перебула ніч спокійно.

Але на другий день около четвертої години по полудни стала она дуже неспокійна і очевидно нездужала. Післали знов по доктора, котрий знов давав раду лиш на самі познаки, але не старав ся дослідити дійстної причини недуги. Позаяк дїтем робить ся часто недобре від того, що у них жолудок не в порядку, то лїкар записав дитинї якийсь лік на жолудок і їй трохи полекшало. Але третого дня показали ся вже непокоячі познаки: короткий віддих, горяча головка, дитина не могла поликати і очи ставали їй стовпом. Бартлї зателеґрафував до одного із найперших лїкарів в Льондонї; він приїхав, оглянув зараз горло дитини, покивав головою і вимовив страшне слово „дифтерия".

Замість доходити дійстної причини хороби і поборювати єї, змарновано чотири днї тим, що нездалими до нїчого ліками давано раду на поодинокі познаки хороби—а тепер висказав лїкар отверто обаву, що може буде вже за пізно. Вже утворила ся була небезпечна слизна оболона і заткала до половини проводи віддихові.

Бартлї в своїй злости і розпуцї був би домашнього лїкаря таки найрядше викинув з хати, але льондоньский лїкар не допустив до того. Він став нараджувати ся зі своїм товаришем, що тепер робити і взяли ся тепер, коли вже було за пізно, до крайних средств.

Але анї дразнячі анї гризучі ліки не могли не допустити до розросту душачої оболони. Віддих ставав щораз слабший, дитина нидїла щораз більше, а смерть була неминуча.

В тім безнадїйнім станї знаходила ся дитина богача окружена пістунками і лїкарями, коли батько бідної дитини зайшов до Больтона з просьбою о якесь занятє, котре значило для него хлїб а може навіть і житє для єго малої донечки.

Вільєм Гоп, купивши по дорозї хлїба і повну фляшку від содової води молока за гроші, які дістав від Больтона, вернув назад до своєї малої Ґресї і застав єї заплакану. Дївчинка, звичайно як дитина, знайшла в порожній комнатї стільчик, вилїзла на него, коли батька не було дома, впала на землю і викрутила собі руку та здерла собі шкіру а тепер не знала вже, що з собою зробити.

— Я то собі думав, що ти собі щось зробиш, коли я тебе мусів лишити саму в хатї — сказав бідний Гоп, підвів дитину до вікна, взяв єї на коліна і старав ся єї успокоїти. Він віддер кусник від своєї хусточки, змочив в студеній водї, приложив до руки і став успокоювати дитину. Нараз она розвіяла всю єго журжу і крикнувши з радости показала на вікно:

— Дивіть ся, тату, они знов тут тоті білі лебеді!

Гоп глянув у вікно і побачив два судна, що з надутими вітрилами плили лагідно долі рікою до моря.

Лиш досьвідом учимо ся розпізнавати величину; око дитини робить під тим взглядом дивні похибки. Тому то й Ґресї Гоп взяла судна за лебеді і втішила ся ними. Але Гоп, що поставив собі за задачу поучувати дитину під кождим взглядом, замість туманити єї для розривки, як то роблять деякі безглузді родичі, пояснив їй, що то кораблї а не лебеді.

В перший хвили почула ся она розчарованою, але спитала, що тоті кораблї роблять.

— Они їдуть до иншого краю, моя любенька, там, де честні, працьовиті люди не мусять гинути з голоду — відповів Гоп; — а

Австриєю а Сербією. Сербія безнастанно громадить воєнні материяли і спроваджує оружиє, крім того все старає ся пересилати оружиє через границю до Босни. Над Дриною сербске правительство побудувало укріпленя, з котрих сербскі вояки стріляють на австрийску сторожу пограничну. Напружене так велике, що справді можна побоювати ся вибуху острого спору.

Суботнішне засїданє турецкого парляменту тревало чотири години. Мінїстер скарбу відповідаючи на інтерпеляцию в справі непредложеня буджету заявив, що праця над уложенєм буджету ще не покінчена, однако завдяки переговорам з сусїдними державами буджетова рівновага буде забезпечена. Кількох послів предложило, аби зажадати пояснень від великого везира, котрий єсть одвічальний за цїлий кабінет. Однако палата приймила вкінци заяву мінїстра скарбу до відомости. Відтак радила палата над письменною просьбою вел. везира, аби виступити против достойників давних правительств, які поутїкали, або ще не суть увязнені. Справу ту передала палата окремій комисії.

Новинки.

Львів, дня 18-го січня 1909

— **В Живци** в домі Найд. Архікн. Кароля Стефана відбуло ся в суботу в полудне вінчанє Найд. Архікняг. Ренати доньки Архікн. Кароля Стэфана з князем Єронїмом Радзівіллом, потомком одного із найвисших і найстарших польских родів шляхотских, спорідненим з пануючими німецкими дворами. Є. В. Цїсаря репрезентував на весїльнім торжестві Найд. Архікн. Леопольд Сальватор а молоду пару вінчав в заступстві кард. Пузини еп. Новак з Кракова. З нагоди вінчаня наспіло дуже богато депеш ґратуляцийних, між иншими від Є. ц. к. Висок. Наслїдника престола Архікн. Франца Фердинанда, від кн. кард. Пузини, Є. Е. п. Маршалка краєв. Стан. Баденїго іменем краю і від президента Лєа іменем міста Кракова. У відповіди на переслану до Живця Маршалком краєвим депешу наспіла слїдуюча депеша: „Слова Вашої Ексцеленциї разом з желанями цїлого краю тронули нас до глубини і прошу приняти нашу найсердечнїйшу подяку.— Кароль Стефан“.

— **Службу сїльского листоноса** заводить ся з днем 1 лютого с. р. при ц. к. почтовім уряді в Острові коло Сокаля з 6 ти кратною на тиждень службою для місцевостий Жабче і Бевеїв.

— **Помноженє судейских сил.** Мінїстерство справедливости постановило креовати у всхідній Галичині 98 нових судейских посад і 79 нових посад канцелярийних урядників з річним накладом 804 777 К. Се помноженє буде переведене постепенно. На сей рік вставлено в державний прелімінар на ту цїль квоту 150.000 К яко першу рату. Наслїдком того в сїм і найблившім роцї будуть обсаджені такі нові посади: 4 повітових судиїв (у Львові, Сяноцї, Станиславові і Стрию); 3 судиїв (в Делятинї, Калуши і Товмачи); 10 канцелярийних урядників (у Львові дві, в Станиславові дві, а по одній в Самборі, Сяноцї, Стрию, Тернополи, Борини і Делятинї) і 69 посад помічних сил канцелярийних. Крім того на Буковині буде обсаджених: 2 нові посади повітових судиїв в Чернівцях, 2 судиїв в Радівцях і Сгорожинци, а в кінци 18 помічних сил канцелярийних. Помноженє судейского стану зарадить бодай в части недостачам, які відчуває ся в галицкім судівництві наслїдком недостаточного числа сил.

— **З кругів судових.** Президия апеляциї покликала нового віцепрезидента суду карного у Львові п. Станислава Мілашевского до обнятя урядованя з днем 20 с. м. П. Мілашевский був доси президентом окружного суду в Бережанах, де єго поки що буде заступати один з тамошних радників. Дефінїтивним єго наслїдником має бути іменований віцепрезидент суду окружного в Самборі п. Каратницкий.

— **Дрібні вісти.** Філїї львівского „Сокола“ мають безпроволочно виповнити впосланий їм квестионар звітом з дїяльности за 1908 р. і відослати до Львова. — Секция будівнича міскої ради ухвалила на послїднім засїданю засипати стави Пелчиньский і другий коло него званий „Паненьским“. Узискані в той спосіб ґрунти будуть ужиті під будову. — З львівского жіночого заведеня карного втекла в четвер вечером арештантка Анна Чупелївна або Третяківна звана фальшиво Брониславою Мельнарович родом із Сушиці, старосамбірского повіта, літ 21, білява, з синими очима в арештантскім одіню. — В Загребі розпічне ся дня 11 лютого великий процес полїтичний против 52 осіб обжалованих о великосербску аґітацию маючу на цїли відорванє Хорватиї, Славонії, Дальматиї, Босни і Герцеґовини від Австро-Угорщини. На сьвідків покликано 276 осіб. Процес потягне ся яких 3 місяцї. — До помешкания Бернарда Спербера, аґента торговельного при ул. Вибрановского ч. 5 добув ся оногди вечером злодїй і вкрав всілякі річи вартости 700 К. — З Льондону доносять, що славний автор оповідань „Шерльока Гольмса“, знаних добре і нашим читателям, Конан Дойле в своїй маєтности під Льондоном мусїв піддати ся тяжкій операциї. Стан недужого єсть дуже небезпечний.— В Добромили обікрадено в ночи з пятницї на суботу пропінацийну касу. Злодії забрали готівкою около 7000 К. — В Росиї заведено нові марки почтові длятого, що старі дуже фальшовано в той спосіб, що змивано з них печатку почтову і продавано за нові. Нові марки зроблені так, що вже не буде можна змивати на них печатки, бо змочені будуть пускати краску.—Почтмайстер у Войтковій Іґнат. Бучма спроневірив 9000 К присланих робітниками з Америки для своїх родин. — Михайло Мілїян, 18-лїтний син Антона, господаря з Милятина втїк оногди з дому в напрямі як до Львова. — В Петербурзї занедужало від нового року на холеру 34 осіб.

— **Катастрофа.** На дорозї з Челле до Альбіссоля в північній Італії усунула ся сими днями гора і засипала 10 циганів; 6 з них згинуло на місци, а прочі тяжко зранені. — В копальни вугля Цайґлер коло Ілїнаїс в півн. Америцї настав вибух в наслїдок котрого згинуло 25 робітників. — На зелїзници коло Ґрінвуд Спрінґ в державі Кольорадо в півн. Америцї наїхали на себе два поїзди в наслїдок чого згинуло 21 осіб, а 40 більше або менше тяжко покалїчило ся.

— **Просьвітно-економічний конґрес.** З нагоди 40-лїтного ювилею скликує товариство „Просьвіта“ перший просьвітно-економічний конґрес на день 1 і 2 лютого с. р. На конґресї мають бути обговорені всї головні задачі нашої орґанїчної працї, виказані дотеперішні здобутки, хиби і потреби. Наради будуть вести ся в секциях, а там знов в окремих комисиях і так: 1. В секциї просьвітно-орґанїзацийній буде радити одна комисия над справами, як: поборюванє неграмотности, видавництва для народу і дїтий, кольпортажа; орґанїзация просьвітних читалень і філїй, народне шкільництво, народний унїверситет: — друга комисия буде обго-

---

запамятай собі любенька — она нащурила свої маленькі уши, коли він то говорив — ти і я підемо з ними, бо ми бідні.

— Ох! — відозвала ся на то Ґресі, на котру, видко, слова батька зробили глубоке вражінє і кивнула притім хорошенькою головкою та подивила ся так розумно, як колиб могла все розуміти.

Батько дав їй відтак хлїба і молока а коли, попоїла положив еї спати і спитав, чи она єго любить.

— Дуже а дуже люблю! — відповіла она.

— Колиж мене любиш — сказав Гоп — то заснеш зараз як добра дитинка і не встанеш аж я прийду.

— Буду спати, аж вернете — відповіла мала.

Мимо того Гоп заждав, аж дитина заснула. Ще довго споглядав на еї хорошеньке але жовте як віск личко, помолив ся до Господа Бога, котрий любить малі дїти і з біючим серцем пішов до контори пана Бартлїя.

Але в тім короткім часї, за тої півтора години, яка минула межи першою а другою гостиною Гопа, стало ся кілька так само неожиданих як і замітних подій.

Бартлї вернув дуже занепокоєний від умираючої дитини; але він без свого підприємства не міг навіть дихати, отже взяв ся і тепер до роботи, хоч був більше як звичайно неспокійний і роздразнений. Свому помічникови Больтонови наказав повідбирати гроші на всілякі рахунки і сказав, щоби не важив ся вертати домів без гроший а відтак, підчас коли Больтон в передній комнатї лагодив ся до виходу, звернув свою увагу на другого помічника, Монктона.

Монктон сидів нахилений над своїм бюрком і здавало ся, що то вірний слуга и так працює в службі свого пана; але то лиш так здавало ся, бо він заглядав у книжку, котру припер був грудьми до бюрка. То була єго власна книжка, в котрій він записував, кілько ставив або виграв о заклад підчас перегонів. Над тою книжкою він був дуже призадумав ся, бо она показувала єму, що він винен сто фунтів штерлїнґів, котрі не годен був ніяк заплатити. Позіставав єму ще лиш один вихід, обікрасти пана Бартлїя, бо він і так вже не раз то робив то зараховуючи фальшиво в книгах, то забираючи таки готівку, бо мав підроблені ключі до каси і до бюрка свого пана. Але він погадав собі, що то вже занадто часто робив, як щоби тепер знову викрадати більшу суму.

Він так був над тим призадумав ся, що навіть не чув, як пан Бартлї приступив до него. Впрочім ішов той на пальцях задля тамтого другого помічника, котрий в передній комнатї причісував собі волосє і мив руки.

Так отже поклав Бартлї лагідно але нагло руку на плече Монктона а кажуть, що плече то дуже вражлива часть тїла у тих злодюгів, котрим совість не дає спокою. Як би й не було а Монктон кинув ся дуже, єго блїде лице таки аж побілїло і він інстинктовно закрив книжку обома руками.

— Слухайте Монктоне — відозвав ся єго принципал поважним голосом — я зробив дуже немиле відкрите.

Монктон почав цїлий дрожати.

— В білянсї повтаряють ся заєдно похибки, які виходять на мою шкоду.

Монктонови зі страху аж піт виступив на чоло; не знав, що на то сказати і наконець ледви препідив крізь зуби: А ви певні того, пане?

— Зовсїм! Я вже від довшого часу маю підозріне а минувшої ночи переглянув всї книги та набрав певности. Але хто би й не був той падлюка а піде до кримінялу, скоро єго виловлю.

Монктон дрожачи відвернув ся; призадумав ся над тим, чи єму показати своє обурене і сочувство та наставати на судове доходженє, чи по просту заждати аж до тої пори, коли відбуває ся снїданє а тоді, забрати всї гроші із каси свого пана та втечи з ними. Коли так собі розважав, дійшли до єго уший слова:

— А ви мусите менї помочи.

Монктон глянув ніби трохи непевним, ніби трохи хитрим поглядом довкола а єго тонкі блїді губи скривили ся до глумливого усьміху.

— То мій обовязок! — відповів той хитрий злодюга а за хвилю додав ще: Але як?

Пан Бартлї оглянув ся за Больтоном, котрий все ще порав ся в передній комнатї, а що не любив шептати, то потягнув свого зле дібраного вірника на другий конець контори.

— Мусите кождого мати на оцї і не вірити нікому — сказав він. — Майте око на того молодого Больтона; я не знаю нїчого про єго минувшість; він менї сподобав ся з лиця і я єго приймив.

— Добре, пане — сказав на то Монктон і аж лекше відотхнув. А все-таки аж зрадів, коли в передній комнатї вчув чийсь чужий голос.

(Дальше буде).

ворювати справи: народні забави, ігрища, людові орхестри і хори, товариске житє молодіжи, селяньства і міщаньства; „Соколи“ і „Січи“, пожарні товариства, туристика; народний і людовий театр. — 2. В секциї гігієнічно-гуманітарній будуть обговорювати ся такі справи, як: пожива люду, поборюванє пошестий, борба з алькоголізмом, захоронки і вакацийні оселї і т. п. — 3. В секциї рільничо економічній: господарство, годівля худоби, мелїорациї, комасация, садівництво, городництво і т. п. 4. В секциї кооперативно-економічній: домашний промисл, ремісла, спілкові крамниці і т.п. Доси зголосило ся вже 50 референтів.

— На культурні потреби буковиньских Русинів уділив буковиньский сойм з краєвих фондів такі запомоги: „Руский міщаньский хор в Чернівцях“ 300 корон, „Руска читальня в Ростоках“ 50, „Руска бурса в Кіцмани“ на утриманє 2000, „Руска бурса в Серегі“ а то: 8000 в двох річних ратах по 4000 на будову бурси, а 2000 на утриманє разом 10.000, „Руска Бесїда“ у Вижници 500, Філїя тов. „Руска Школа“ в Чернівцях на утриманє курсів для дальшого образованя укр. молодіжи 1500, „Товариство для розвою укр. пісні в Чернівцях“ 1200, „Буковиньский Боян“ в Чернівцях 300, „Жіноча Громада“ на Буковині 1000, „Жіноча Громада“ в Чернівцях 2000, Руский „Народний Дім“ в Чернівцях 14.000 в двох річних ратах по 7000 на будову бурси, Руский „Народний Дім“ в Чернівцях на 1909 р. 9000 на утриманє бурси ім. Федьковича, Тов. „Мироносяцї“ в Чернівцях 1000, „Шкільна Поміч“ в Чернівцях 500, „Руска Бесїда“ в Довгополи 100, Кружок „Жіночої Громади“ в Раранчу 50, „Руска міщаньска читальня в Чернівцях“ 200, Читальня „Рускої Бесїди“ в Оршівцях 50, „Жіноча Громада“ у Вижении 200, Філїя тов. „Руска Школа“ в Чернівцях 200, „Руска Бесїда“ в Чорногузах 50, „Шкільна Поміч“ в Чорногузах 50, „Взаїмна Поміч“ у Вижници 300, Будівн. комітет „Нар. Дому“ в Чорторії 50, „Тов. рускої православної шляхти“ на Буковині в Чернівцях 1.200 на утриманє дівочої бурси на рік 1909, а 12.000 в 4 річних ратах в цїли будови дівочої бурси в Чернівцях, „Руска Бесїда“ в Чернівцях 300, Читальня „Рускої Бесїди“ в Ставчанах 150, „Тов. православних Русинок“ в Чернівцях 500, 500, Читальня „Рускої Бесїди“ в Шишківцях 50, Тов. „Укр. Школа“ в Чернівцях 1500, Руска православна „Жіноча Громада“ у Вашківцях 200, „Руский Народний Дім“ в Вашківцях н. Ч. 100, „Шкільна Поміч“ в Вашківцях н. Ч. 100, „Руска Бесїда“ в Вашківцях н. Ч. 300, товариство „Боян“ в Вашківцях н. Ч. 150, товариство „Поміч“ в Чернівцях 500, Денис Руснак, научитель в Чорторії на ширенє цементових дахівок 300, Ольга Кобилянська, писателька в Чернівцях 500, Стефанія Сокльоґ, консерватористка у Відни 600, Николай Івасюк, маляр 300 і Осип Стадник, директор українського народного театру 1000 корон.

— Із за стриженя волося і голеня вусів. В Гарлемі в Голяндиї здезертирувало дня 12 с. м. аж 50 гузарів відразу. В короткім часі арештовано 12 з них в Амстердамі а 4 вернули добровільно. Прочі 34 блукали ся через кілька днів і ночий межи місцевостями Еґмонд і Бевервайк. Тут порадив якийсь бурмістр, щоби они вернули назад до Гарлєму, що они й зробили. Дезертира подали, що звусила їх до втечі прикра служба під новим майором а особливо то, що він змушував їх обстригати собі волосє за помочию машинки так коротко, що оно було лиш на міліметр довге. Задля того написали они й лист до майора слїдуючого змісту: Коли у тебе нема анї волоска на голові, то нам все таки не хоче ся бігати як обстрижені до лиса малпи. — Та й президент француской републики має клопіт ізза стриженя волося та голеня вусів. В его урядовім мешканю, в елїзейській палаті, вся служба, як портиєри, льокаї, кухарі, візники і т. п., внесла петицию на руки президента републики, Фалієра, домагаючи ся, щоби кождому слузї вільно було носити довільний заріст. Домовий реґулямін елїзейскої палати наказує службі „голенє верхної губи“, але служба в петициї говорить, що в „демократичній републицї не вільно накидати людям таких признак неволї“. Автори петициї звернули ся до міністра публичних робіт Вівіянїя о поміч, яку Вівіяні прирік. Як президент Фалієр ту справу порішить, не знати, але що має з тим клопіт, се річ певна, бо з огляду на урядові принятя страйк палатної служби був би дуже невигідний.

Телеґрами.

Відень 18 січня. Начальний лікар віденьского тов—а ратункового др Гаррах вернув нині рано з Мессини. Він увіряє, що акция Тов—а ратункового була що правда дуже дорога, але й дуже потрібна.

Будапешт 18 січня. Угорский парлямент зібрав ся нині. Президент Юст висказав сочувстве з причини катастрофи в полудневій Італїї. Міністер Гонведів предложив закон о континґентї рекрутів на 1909 р. Закон той ріжнить ся в титулї від законів з попередних літ, а титул его звучить: Рекрути на рік 1909, а дотеперішний звучав: Рекрути для спільної армії і гонведів.

Константинополь 18 січня. З Вельони і иньших портів в Альбанії та Малої Азиї доносять, що власти місцеві не одержали інструкциї що до спиненя бойкоту. Мимо того купцї поробили вже нині замовленя у купців австрийских і угорских.

Петербург 18 січня. Петерб. Аґ. телеґр. доносить, що правительственне войско обступило місто Тебріс.

Константинополь 18 січня. „Turquie“ доносить, що посол із скопліїского вілєята зголосив в парляментї інтерпеляцию в справі відступленя Босни за грошеве відшкодованє. Вість ся доси не потверджує ся. — „Jeni Gazetta“ доносить, що рада міністрів на вчерашнім засїданю згодила ся на всї подрібности протоколу в справі порозуміня Австро-Угорщини з Туреччиною.

Париж 18 січня. „Rappel“ доносить, що міністер маринарки наміряє уступити, бо зажадав кредиту 800 міліонів на реорґанізацию маринарки а палата не хоче признати кредиту, доки не буде предложений подрібний звіт і доки не будуть укарані всї ті, що допускали ся надужить або недбальства в управі маринарки.

Ковно 18 січня. До канцеляриї нотаря Ґріґоровича війшло 6 розбишаків і зрабували 3000 рублів. Виходячи положили коло дверий бомбу, котрою Ґріґорович кинув за ними. Бомба вибухла але не зранила нікого. Арештовано кілька підозріних осіб.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середнєевропейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·42, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50
„ Белзця: 4·50

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 3·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40 **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, 2·31, 8·08*, 11·32*
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, 2·33, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 9·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 15/7): 6·43.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·25 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї)

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт в росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, в найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи в тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, паматайее на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийнїй Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).